

(26) PÅ KONGSGÅRDEN

Ola er klar for sin andre store vandring

Mel.: Astrid, mi Astrid

Navnet er Ola og slekten er Frende,
jeg bier gjerne på garden hos deg.
Godt er å skue det lokkende lende,
kornglans på marken og løvglans på hei.
Eggen var ukjent og veien var bratt,
jeg drev i vill'se i skyggenes natt,
så demret dagen og gardshanen gol
vestenfor måne og østenfor sol.

Fant jeg så ikke et horn og en såle,
Frender i villnis på underlig vis.
Ett er å våge, og ett er å tåle,
best er å ville til uanet pris.
Skjønte jeg ikke da veien var gått,
dette er Soria Moria slott!
Du sto på trammen i hvit hermelin.
Kanskje jeg beiler til datteren din!

(27) DANSE PÅ BROSTEIN

*Ola låner øre til idealisten som innbitt
kjemper mot likegyldighet og mistro*

Mel.: Terningspelet (Prinsessa sat i høgan loft)

Jeg saler opp min hvite hest og stevner stolt og kry,
men du ser bare Don Quijote som rider her på ny.
Livet gynger! / Hør jeg synger!
Og danser på den brostein andre slynger!

Jeg stiller inn kanonene og sikter støtt og godt,
men du ser bare Tordenskjold og kruttet hans er vått.
Livet gynger! / Hør jeg synger!
Og danser på den brostein andre slynger!

Jeg stormer over steppene og svermer overalt,
men du ser bare Djengis Kahn og hesten hans er halt.
Livet gynger! / Hør jeg synger!
Og danser på den brostein andre slynger!

Jeg stiller opp med alt jeg er, men det gjør ikke du,
for du har hørt at keiseren har reist til Waterloo.
Livet gynger! / Hør jeg synger!
Og danser på den brostein andre slynger!

Jeg har de store tankesprang, du trives best i smått,
men du fikk aldri Frende-skyss hos salig Don Quijote.
Livet gynger! / Hør jeg synger!
Og danser på den brostein andre slynger!

(28) FRIFANT OG MINERYDDER

*Ola erklærer at han går inn for å rydde opp
i folks miner, de sure*

Mel.: Hu Lisa hadde så streng en fader

Jeg ser du stusser på det jeg sier
og det jeg synger og det jeg gjør,
du tenker kanskje de'r best å sitte
og trygge tiden bak egen dør,
men jeg er frifant og minerydder,
for bitre oppsyn står tett i tett.
Det er nå slik jeg er skrudd isammen,
og skiftenøkker'n har ingen sett.

Når livet snubler i bagateller
som lukkes inne og ruster fast,
og gamle fotnoter setter revkrok
så fjær og fjoner blir drøy ballast,
da vil jeg syngde deg denne vise
og ile til deg med lys og lykt.
Det er nå slik jeg er skrudd isammen,
og skiftenøkker'n skal ligge trygt.

Når høna sparker og bjørnen sover
og svanen avgir sin svanesang,
og dagen svikter på alle måter,
den er for kort eller altfor lang,
da vil jeg syngde deg denne vise,
og den er vitterlig Frende-stemt.
Det er nå slik jeg er skrudd isammen,
og skiftenøkker'n er godt nok gjemt.

Stem i å syngde! Og rydde miner,
de mange sure, som henger høyt!
Vi trenger alle den gode vilje
som gir oss kraft til å stå en støyt.
Og jeg vil syngde med deg min vise
til jeg blir gammel og skrin og grå.
Det er nå slik jeg er skrudd isammen,
og skiftenøkker'n ... den kan du få.

(29) MUNNHARPEN

Ola fornemmer selve ur-tonen i en munnharpe

Mel.: Og eg ser på deg

Og munnharpen går i villstrå og vind.
Og du spiller din og jeg spiller min.
Sum-summe-summe-sum-summe-sull.
Vi spiller for lek og hjertegull.

Og munnharpen går i lund og i li.
Og jeg spiller høyt når du går forbi.
Sum-summe-summe-sum-summe-sull.
Vi spiller for flor og åker'n full.

Og munnharpen går i arbeidets tegn.
Og du spiller plank og jeg spiller stein.
Sum-summe-summe-sum-summe-sull.
Vi spiller for bo og busserull.

>>>

Og munnharpen går langs livslinjens vei.
Og du synger meg, og jeg synger deg.
Sum-summe-summe-sum-summe-sull.
Vi spiller for vugge, lull-lull-lull.

Og munnharpen går i hverdag og sagn.
Og jeg spiller ugagn, du spiller gagn.
Sum-summe-summe-sum-summe-sull.
Vi spiller for sang og dans omkull.

Og munnharpen går i slekter og tid.
Og jeg spiller drømmer, du spiller flid.
Sum-summe-summe-sum-summe-sull.
Vi spiller for mening, malm og muld.

(30) BINDERSFLOKA

*Ola konstaterer at visse oppfinnelser
har sine dårlige sider*

Mel.: Nisser og dverge

Alt henger sammen / herfra til Drammen!
En gang var verden den rene idyll
før alt ble floker, sinnene koker!
Dette er bindersens djevleske skyld!

Alt går på trynet / herfra til Bryne!
Drømmen og troen og håpet som brast;
Lotto-talongen, tippekupongen
nektet deg seier fordi den hang fast!

Alt går i grøfta / herfra til Kløfta!
Jeg skulle shoppe, men just da det gjaldt
savna jeg lappen, tørna på rappen!
Jeg trengte sukker og kom hjem med salt!

Allting er skvisa / herfra til Flisa!
Tannhøl-sadisten skull' hatt meg til kur.
No'n burde drepes, jeg måtte slepes
først til inkasso og så til tortur!

Allting går føyken / herfra til Røyken!
Bindersens far burde lide og blø!
Alle til stede / freser av vrede!
Tingest, vær glad at du faktisk er død!

(31) SKYGG EI FOR SOLEN!

*Ola fascineres av historien om Alexander den Stores
møte med vismannen Diogenes som bodde i ei tønne*

Mel.: Østerdalsmarsj (Syttende mai er så glad i)

Kong Alexander / var ikke tander,
mektig og kløktig, men akk minsann..
kunne ei skjønne / at i ei tønne
bodde en livsklok mann.
Selv satt han høyt og fylte sin vom
undrende på Diogenes from
hist i sin tønne / uten å stønne
over sin fattigdom.

>>>

Kongen gikk stien / henover lien,
der lå den vise, fattig men fri.
«Si hva du trenger, gods eller penger.
Ønsk deg og jeg vil gi!»
Vismannen rettet blikket hans vei:
«Ett kan du gjøre her i min lei.
Du skal kun skride / like til side,
du skygger sol for meg!»

Denne parolen / «Skygg ei for solen!»
lever og står som klokeste slag.
Grip idealet! Grekerens tale
trenges den dag idag!
Greker'n er faren, tønna er jord,
kongen ei lenger drabelig stor.
Av alt det rake / står kun tilbake
visdommens klare ord.

(Etterord:)

(Så) hev tankens ånd frimodig med rett,
la ikke makt og og villstyrig vett
krige og skramle, husk at den gamle
greker har alltid rett!

(32) SMÅTINGET

*Ola undres om ikke barna er klokest
når voksne er dumme*

Mel.: Pål sine høner

Stortinget styrer og steller med lover:
Slik skal det være og slett ikke sånn!
Dermed så vet vi at selv når vi sover
har vi omkring oss usynlige bånd.
Stortings-ting er skal-ting og må-ting.
Vi er barn og trenger et Småting!
Da kan vi ordne med her her-ting og nå-ting,
slikt som kan trenge en barnebra hånd.

Her har vi klubben, og her protokollen,
møtet er satt for problem nummer en!
To teite pappa'r har tørna i knollen,
skuler ved gjerdet med sprettert og sten.
Begge liker ikke den andre,
alt de gjør er klage og klandre,
begge vet best hva en tufs må forandre:
Flytte en snømann og sage en gren!

Sak nummer to gjelder mamma'r på moten,
opphengte øyne og stivnede smil,
høyball på hodet og stylter på foten,
lakken den samme på negler og bil!
Begge liker ikke den andre,
alt de gjør er klage og klandre,
begge vet best hva en tufs må forandre:
Alt som kan minne om klasse og stil!

>>>

Tenk disse gubber ved store kanoner,
kuler og bomber og ren dynamitt!
Tenk disse damer med tre millioner,
døgnåpen shopping og evig kreditt!
Vi er klare, sakene kjøres!
Barn er best når noe må gjøres!
Småtingets dommer skal fattes og høres:
Sånn må det være, og sånn er det blitt!

*(Og nå kommer dommen!
Eller moralen som noen sier...)*

Dump dine stener og brenn dine kvister,
da blir det varme og kos i en fei!
Hiv av deg stasen og vask av deg klister,
da er du pen nok, og da er du grei!
Om du så er god som en kake,
og lar også småfolket smake,
og før jeg sovner er freden tilbake,
da får du klemmer av bamsen og meg!

(33) TIDEN KOMMER, TIDEN GÅR

Ola gleder seg over at hvr ny dag gir nye muligheter

Mel.: Lille Petter vekkerklokke

Mandag er den beste dagen, ingen dager er som den!
Jeg kan være blid og hygg'lig, finne meg en bestevenn!
Tikke-tikke-takke, tiden kommer, tiden går!

Tirsdag er den beste dagen, ingen dager er som den!
Jeg kan synge, hoppe, danse om og om og om igjen!
Tikke-tikke-takke, tiden kommer, tiden går!

Onsdag er den beste dagen, ingen dager er som den!
Jeg kan reise rundt i verden, treffe folk i by og grend!
Tikke-tikke-takke, tiden kommer, tiden går!

Torsdag er den beste dagen, ingen dager er som den!
Jeg kan skrive nye viser, kjekk og grei, med fyllepenn!
Tikke-tikke-takke, tiden kommer, tiden går!

Fredag er den beste dagen, ingen dager er som den!
Jeg kan plukke grøfteblomster, gi dem bort til den og den!
Tikke-tikke-takke, tiden kommer, tiden går!

Lørdag er den beste dagen, ingen dager er som den!
Jeg kan tenke store tanker like opp til himmelen!
Tikke-tikke-takke, tiden kommer, tiden går!

Søndag er den beste dagen, ingen dager er som den!
Jeg kan ligge halve dagen, resten kan jeg sløve hen!
Tikke-tikke-takke, tiden kommer, tiden går!

Mandag, tirsdag, onsdag, torsdag, fredag, lørdag, søndag går
vår og sommer, høst og vinter, hele tiden, år for år!
Tikke-tikke-takke, tiden kommer, tiden går!

(34) LEVEREGLE

*Ola møter en flokk framadstormende barn,
og gir dem en vise på veien*

Mel.: Råd for uråd (Gudmund Torsen Storebingen)

Tripp-trapp-trille, bro-bro-brille, hopp og sprett på en-to-tre!
Tampen brenner mellom venner, mynt og kron og A-B-C!
Ingen sturing, langtifra, bare ra-ta-ta-ta!
Vi er klare, verden venter / kjekke gutter, kjekke jenter!

Bank i bordet! Vi er store / selv om vi er ganske små!
Vi marsjerer og agerer / samme hva vi støter på!
Ingen sturing, langtifra, bare ra-ta-ta-ta!
Vi er klare, verden venter / kjekke gutter, kjekke jenter!

Vi har gnisten, leker sisten, hopper tau og paradiset!
Ingen seirer, ingen feiler, alle skal ha førstepris!
Ingen sturing, langtifra, bare ra-ta-ta-ta!
Vi er klare, verden venter / kjekke gutter, kjekke jenter!

Vi kan skøye og fornøye / voksne folk som ingenting;
ler og danser, svinser, svanser, kaster ball og slår på ring!
Ingen sturing, langtifra, bare ra-ta-ta-ta!
Vi er klare, verden venter / kjekke gutter, kjekke jenter!

Vi får høre vi må gjøre / bare sånn og ikke slik,
men vi tenker egne tanker: Barn har aldri startet krig!
Ingen sturing, langtifra, bare ra-ta-ta-ta!
Vi er klare, verden venter / kjekke gutter, kjekke jenter!

(35) SOLREVEN

*Ola lures av barns lek med speil og solskinn,
og det gir ettertanke*

Mel.: Ola Glomstulen

Jeg ble vår at det kom en stjerne / mot en rute i mitt kvarter,
slike glimt fra det store, fjerne / som det hender Vårherre sprer.
Men er det nå sikkert jeg ser hva jeg ser...?
for i buskene lurar solrevens narrespeil.

Det jeg trodde var stjerneflimmer / ble et sukk i et glass med vann.
Jeg så regnbuen i et skimmer / til den bleknet i min forstand.
Men hvem vet om himlen er skjev eller sann...?
for i buskene lurar solrevens narrespeil.

Det er bilder og illusjoner / overalt hvor vårt øye ser.
Vi kan telle til millioner, men de'r alltid en mengde mer.
Vi vet uansett ikke alt hva som skjer...
for i buskene lurar solrevens narrespeil.

Vi kan blindes og vi kan blendes, her er stjerner og her er sol,
og når sansene endevendes / kan de sveve fra pol til pol.
Og virkeligheten blir kun et symbol...
for i buskene lurar solrevens narrespeil.

(36) MØTE MED MOBBEREN

Ola møter som voksen sin barndoms mareritt, mobberen

Mel.: Da klokka klang

Du hakket hardt, du hakket tett, du var en dreven hakkespett.
Du sa at jeg var musegrå. Men hvem er gråest nå?
Du hakket der det kjentes best, din mobbing ble en folkefest.
Du sa at jeg var tung og svær. Men hvem er fyldig her?

Når jeg var skremt og redd som få / var du allmektig, tøff og rå,
og rundt deg mange som så på. Hvem er alene nå?
Du nøt det særlig når jeg gråt / og hermet etter hikst og låt.
Du sa at ingen likte meg. Hvor mange liker deg?

Jeg har et minne alltid med / om det å aldri gå i fred,
jeg bærer det i sinnet mitt. Hva bærer du i ditt?
Nå står vi her i Frende-grend, og faktisk er vi likemenn.
Men hevn fortærer den du er! Så hvem er hevner her...?

(37) GAMMEL MANN

Ola vil lære barn om gamle mennesker, og gir dem en vise

Mel.: This old man

Gammel mann nummer en ... svingte seg fra gren til gren!
Tikke-tikk-takk tikke-takk, tro meg om du kan,
dette var en gammel mann!

Gammel mann nummer to ... gikk på do med joggesko!
Tikke-tikk...tro meg om du kan, dette var en gammel mann!

Gammel mann nummer tre ... vasket seg med ripsgele!
Tikke-tikk... tro meg om du kan, dette var en gammel mann!

Gammel mann nummer fire ... lærte doktor'n sin å flire!
Tikke-tikk... tro meg om du kan, dette var en gammel mann!

Gammel mann nummer fem ... flyttet ut fra gamlehjem!
Tikke-tikk... tro meg om du kan, dette var en gammel mann!

Gammel mann nummer seks ... ville danse med en heks!
Tikke-tikk... tro meg om du kan, dette var en gammel mann!

Gammel mann nummer sju ... lekte cowboy med ei ku!
Tikke-tikk... tro meg om du kan, dette var en gammel mann!

Gammel mann nummer åtte ... spilte tromme på ei potte!
Tikke-tikk... tro meg om du kan, dette var en gammel mann!

Gammel mann nummer ni ... åpnet bollebakeri!
Tikke-tikk... tro meg om du kan, dette var en gammel mann!

Gammel mann nummer ti ... gikk til sengs med slalåmski!
Tikke-tikk... tro meg om du kan, dette var en gammel mann!

(38) GJØREN OG LADEN

Ola møter en fallen idealist som lurte på hvor verden ble av

Mel.: Å jeg steller så med mine små, du

Jeg har nok med gjøren og med laden.
Jeg har ramla ned av barrikaden.
Alt går rundt i hue, hadd' jeg hatt ei tue
sku' jeg gravd et høl, men hvor er spaden?
Går i svime / minst en time,
leter etter ord som helst skal rime.

En gang var det no' som kaltes gle'a.
En gang var tøft med høl på knea.
Gode, gamle Mao / drukna i kakao.
Lenin er ei hylle på Ikea.
Sinnet sovna, ølet dovna,
likevel har midtpartiet hovna.

Jeg har streifet rundt og skrålt og skreket.
Alle slags diktatorer har breket
før de datt i møkka, jeg sto 'gjen med krøkka.
Strek er satt, og den er understreket.
Idealet / er ei svale
som har gjort sin siste saltomortale.

Ikke snakk om gamle, gode dager.
Jeg har nok med nye, vonde plager.
Hele etterslekten / sitter med kollekten,
jeg er den som kreditorer jager.
Gud og Allah / går i galla,
jeg har tapt i alla-fulla-falla.

(39) TORNEROSE I TIDEN

Ola leker seg med en gammel vise i lys av egen virkelighet

Mel.: Tornerose

Tornerose var et vakkert barn, vakkert barn, vakkert barn.
Man kan undres på om far'n var far'n, far'n var far'n.

Hun bodde i det høye slott, høye slott, høye slott,
og der var det både kaldt og rått, kaldt og rått.

Så kom den onde fe der inn, fe der inn, fe der inn.
Hun fikk gjennomtrekk og nordavind, nordavind.

Tornerose sov i hundre år, hundre år, hundre år.
Det var sånn jeg hadde det i går, det i går.

Og hekken vokste kjempehøy, kjempehøy, kjempehøy.
Synes noen klipp av hekk er gøy, hekk er gøy?

Så kom den vakre prins der inn, prins der inn, prins der inn,
men han snubla snart i måneskinn, måneskinn.

Tornerose må ei sove mer, sove mer, sove mer.
Hun må plastre opp sin kavalier, kavalier.

Og prinsen danser med sin brud, med sin brud, med sin brud
før han går på jobb som sykkelbud, sykkelbud.

Og alle hjerter gleder seg, gleder seg, gleder seg.
Kan'ke huske noen spurte meg, spurte meg!

(40) DU NÅDENS BARN

Ola hyller sin aller kjæreste, som selv valgte å tre ut av tiden

Mel.: Amazing Grace

Du nådens barn med dyster bør
som tynget uavbrutt,
du ønsket deg bak tidens slør
der smertene tar slutt.

Jeg hørte dine tause skrik,
så mørkets grep og gys;
det manet deg mot himmelrik
for lindring, fred og lys.

Hva vet vel jeg om livet levd
og om et ukjent land?
Å dømmе deg er egen hevd
i tro på grunn forstand.

Du sprengte lenker, bånd og garn.
Mitt bud er dyp respekt
og verdighet for nådens barn
i Herrens varetekt.

Vi sang for deg i rosers flor
at du fant ro og skjul,
da så vi at i rosers spor
satt taus en liten fugl... *

*

*Et gammelt ord sier at når en fugl kommer
inn i huset, faller et menneske fra*

(41) FYRBØTERENS DILEMMA

*Ola fornemmer at mange ønsker seg en annen
virkelighet enn den som er mulig*

Mel.: Hu Lisa hadde så streng en fader

Det var en fyrbøter dypt i dypet,
han lempet køl i et salig sig,
han var dessverre besatt av tanken
om det å oppleve snøballkrig.
Vel kan man drømme og fantasere
om livet henslengt i paradiset,
men kølakarer i flammeheimen
bør ikke satse på snø og is.

Han gikk til Hinmannen med sitt ønske,
og denne ga ham sitt fule smil,
og humret godt både vel og lenge
før han erklærte seg inhabil.
Og det ble avskjed i uklar nåde
fra køl og varme og gru og skrekk,
men også undring ved Fandens mumling
om først en pose og så en sekk...?!

>>>

Han klatret opp til en frodig sommer,
men ingen snøballer var å se.
Vel var det varmt og behag'lig stille,
og selv en fyrbøter liker det.
Og det ble venting og atter venting,
han ble bekymret for kropp og sjel,
men vinter'n kom, han fikk kaste snøball
til det ble kaldt, og han frøs ihjel!

Han fikk en sjanse og nok en sjanse,
men de ble kølsvarte, begge to,
så gubben går mellom jord og himmel
til evig tid på en djevelsk bro.
Og skal man ende en sørg'lig vise
og gi et råd til en fallen kall,
så må det være å holde varmen
og lempe køl slik en stakkar skal.

(42) SI MEG, DRAR DU TIL TORGS?

Ola hengir seg til gamle toner og minner

Mel.: Scarborough Fair (eng. trad.)

Si meg, drar du til torgs i dag? Rosmarin, salvie og dill
Så hils til en med hundrede slag Min en gang i livets spill

Be henne gi meg en skjorte av lin Rosmarin, salvie og krus
Men uten søm og slett ikke fin Min en gang i livets rus

Be henne finne et plogfuret land Rosmarin, salvie og sar
Ved salten hav og dynen av sand Min en gang i livets far

Be henne høste med sigd av skinn Rosmarin, salvie og kvann
Med bundne vier samle det inn Min en gang på livets rand

Si meg, drar du til torgs i dag? Rosmarin, salvie og myrt
Så hils til en med hundrede slag Min en gang som angende urt

(43) SKJENK MEG DITT BLIKK

Ola blir minnet om kjærlighetens heftige vesen

Mel.: Drink to me only with thine eyes (eng. trad.)

Skjenk meg ditt blikk som skjebnens skål
og jeg er svoren din.
Gir du ditt kyss i begerets rom
så avstår jeg fra vin.
En tørst har steget fra min sjel
om gudbenådet drikk,
men om man bød meg meg Junos krus
så valgte jeg dog ditt.

Deg har jeg gitt en rosenkrans,
og ei for ærens del,
men for det håp den aldri vil
forspille sin juvel.
Men kransen var for deg som luft,
tilbake her hos meg
skjenker den flor og duft, tro meg,
ei av seg selv, men deg.

(44) BRUK OG KAST

Ola registrerer at ting som kjøpes i all hast fort blir uaktuelle

Mel.: Fram dansar en haugkall

Vi anskaffer gladelig og rundhåndet mangt,
nødvendige ting ingen trenger,
når noe er altfor dumt og nesten for trangt,
da duger de slett ikke lenger..

Sam-surri-mani, sortering og sorti,
og hiv sulamitter og svineri!

Vi samler i lader og i skuffer og skap
og oppfyller moter og diller.
Det gjelder å handle før vi ender i tap
og sløver i laser og filler.

Sam-surri-mani, sortering og sorti,
og hiv sulamitter og svineri!

En trend kan forvandles om du kommer for sent,
et faktum du ikke skal unnså.

Så alt som er splitter nytt og alt som er pent
er bare å umulig å unngå.

Sam-surri-mani, sortering og sorti,
og hiv sulamitter og svineri!

End ikke blant disse få som ingenting kan
i selskap med gubber og sfinxer!
Ta plass blant de mange med den rette forstand
om nymotens dærter og dingser!

Sam-surri-mani, sortering og sorti,
og hiv sulamitter og svineri!

(45) TANKE-KLOSTERET

*Ola ønsker for alle et lønnkammer der
fantasiene kan blomstre fritt*

Mel.: Gagnløysa (Eg vil så gjerne syngja)

Jeg har et tanke-kloster, men sier ei hvorhen,
for det er bare mitt og mitt alene.
Og i min egen celle med lyre eller penn
forløser jeg mitt sinn i kvelden sene.
Og hver en båret tanke har hvert sitt lille rom,
og ingen er for høystemt og ingen er for tom,
de skattes hver og en i sitt domene.

Det var en liten tese, beklemt og refusert,
den krøp hit inn og la seg skremt til rette
ved siden av et utropstegn, berømmet og fetert,
men også glad i alt som lar seg flette.
De ble et lite avsnitt med marg og luft omkring,
en mening som var smykket og satte sinn i sving,
og livet ble et annet etter dette.

Slik gikk det til at tesen med tiden ble en bok,
som startet med en hjelpeløs kurtise.
Så jeg vil ofte sitte i mitt klostertanke-krok,
og alltid som en famlende novise.
Finn du en egen celle der tanken din er alt,
og tilgi meg at når denne hymnen er fortalt
så har jeg stevne møte med en vise!

(46) HVIS BARE, HVIS IKKE

*Ola erfarer folks fantasifulle forklaringer
på hvorfor alt går galt*

Mel.: Å Ola, Ola, min egen unge

Hvis ikke været var fullt så ille -
Hvis ikke gressklipper'n hadde grille -
Hvis bare hjemmet var passe rent -
Hvis bare klokka gikk litt for sent -
Da ville livet vært suverent.

Hvis bare konto'n var stinn av penger -
Hvis bare lengden var enda lenger -
Hvis bare dolokket lå på plass -
Hvis bare nabo'n var glad i jazz -
Da ville ingenting gå i dass.

Hvis bare postmannen kunne lese -
Hvis bare nesa satt midt i fjeset -
Hvis bare vinter'n en gang tok slutt -
Hvis bare brøds muler var forbudt -
Da ble vel livet en trudelutt.

Hvis ikke melka var farlig gammel -
Hvis ikke søppel og skrot og skrammel -
Hvis ikke sommel og dill og dall -
Hvis ikke revkrok og knall og fall -
Hvis bare dersom-såfremt-ifall.

(47) HOMANSBYENS DRONNING

*Ola har opplevd en av Oslos beste originaler,
Astrid F. Christensen (1899-1967)*

Mel.: Verdens største idiot

Hun har vitterlig fortjent ei vise,
Astrid Christensen fra heromkring.
Livet levner ingen lutter lise,
Astrids liv var som en dans i ring.
Hun var Homansbyens dronning, piken
som var barn i alle sine år,
og dessuten alltid såre lik en
ballerina-sjel med hud og hår.

Hun sto like ved på stoppestedet,
vi var klare for den neste trikk,
det ble sju`ern Sinsen der i stredet
salig Welhaven var grå trafikk.
Hun var søndagskledd med blomst i håret,
dette voksen-barn med røde kinn,
ingen tunge tanker, ingen tåre,
hun var smile-sol i sommervind.

Som en trippe-leken danse-dukke
var hun solo-stjerne i ballett,
i private hjem bak lås og lukke
kom den lille dronning til sin rett.
Men hun snakket titt om store roller
som var tiltenkt slike som hun selv,
hun var optimistisk så det holder,
og det manglet kun en bagatell.

>>>

Det ble sagt hun hadde hatt en kjærest,
en som seilte på de store hav.
Og er håpet størst er drømmen nærest,
man skal bare ikke stille krav.
Hun var brudekledd i fjær og blonder,
og forventningsfull og ydmyk øm.
Man kan spørre om hvor mange ånder
og er rede for sin store drøm?

(48) TELLEWISE

*Ola synger med frydefulle barn
som nettopp har lært seg å telle*

Mel.: Vilja de høyra kvedet mitt

En teller en, teller to og tre og fire og fem og fler
seks teller kjeks, teller troll og heks, og ingen kan telle mer.
Tell til tusen og kanskje no` deromkring,
da er hele verden din og du har fått ving!

En teller ben, teller edelsten og to teller sukkertøy,
tre teller ved, teller opp og ned, å telle er veldig gøy!
Tell til tusen og kanskje no` deromkring,
da er hele verden din og du har fått ving!

Ti teller ski, teller maleri og tolv teller klær og sko,
trenten er gretten og fjorten glad, og femten har gått på do.
Tell til tusen og kanskje no` deromkring,
da er hele verden din og du har fått ving!

Tjue er frue og tretti trett fra førti til seksti-fem,
hundre vil plundre med tall og ball, men alle skal få en klem.
Tell til tusen og kanskje no` deromkring,
da er hele verden din og du har fått ving!

(49) JO PÅ HEDEN

*Ola møter alle slags folk,
også de som aldri får bestemt seg*

Mel.: Oh, no John! (eng. trad.)

Jeg kalles gjerne «Jo på heden»,
streifer titt i gamle far
der ei vakker jente ferdes,
alltid med det samme svar:
Å nei Jo, nei Jo, nei Jo, nei!

Min pike, du er skjønn som rosen,
kinn og lepper gløder hett.
Vil du ha meg som din elsker,
være uopphørlig ett?
Å nei Jo, nei Jo, nei

O kvinne, du er ubarmhjertig,
du har lukket lås og slå.
Vil du så la leken ligge,
slippe grepet, la meg gå?
Å nei Jo, nei Jo, nei

Så hør mitt ord på tro og ære,
jeg vil alltid verne deg.
Ønsker du at din beskytter
helst skal ombestemme seg?
Å nei Jo, nei Jo, nei Jo, nei!

Hør! er du klar for kirkeklokker,
prest og fest og salmesang?
Eller vil du evig vandre
ensom i en pilgrimsgang?
Å nei Jo, nei Jo, nei Jo, nei!.

Hun ga meg klapp og lokke-miner,
kyss og hyss på kryss og tvers
før hun løp mot svarte skauen
med en hale høyt til værs!
Å nei Jo, nei Jo, nei Jo, nei!.

(50) Å KOMME TIL GARDS

Ola, ferdakaren, er framme etter sin andre store vandring

Mel.: Jeg råde vil alle

Å komme til gards er et mål for oss alle
når ferden er omme og dagen på hell.
Jeg børster mitt veistøv i solstrålefallet
og bys inn til ferda-rast lenge og vel.
Jeg hilser med ære / blant kjente og kjære,
og benkes blant frender
fra sådanne stender
der ingen er konge og ingen er trell.

Nyss kommet til gards får jeg høyeste sete
og husholdets retter bys rundhåndet fram.
Jeg trenger ei lenger villfare og lete,
min uro forsvant da jeg gikk over tram.
Jeg kom over fjellet / og vet å fortelle
om tinder og blåner
og stien som skråner
mot teiger og tufter og garden ved strand.

>>>